

Emlékek városa (Orasul amintirilor)

Csávossy György, Aiud
(absolvent al Liceului Piarist)

Emlékeinkben felkeresünk
felejthetetlen Temesvár,
a Piar, a templom hűse,
a Rozsakert is visszavár.

(In amintiri te cautam
Timisoara noastra de neuitat,
racoarea de la Piaristi, de la templu,
si Parcul trandafirilor te asteapta.)

A Begapart, a Vadászerdő,
a csókok lázas ligete,
eleven ifjúságod álma,
tünt boldogságod követe,

A Notre-Dame-nak ablakából
egy lány keze kinek üzen?
Hunyd le szemed és rád mosolyog
egy régi arc, két fénylő szem.

A padban ülsz, felelni hívnak,
és izzad már a tenyered,
az osztálytársak ijedt képe
most együttérzőn rádmered.

Felbúg a templom orgonája,
és száll az ének égnek fel,
a kórus visszhangzik a szívedben
és ma is benned énekel.

Esti imára szól a csengő,
a bentlakó csendben feláll,
később, a lámpaoltás után
a város fénye rászitál.

Ó álmodj úgy ma is, mint egykor,
légy reményteljes kisdíák,
múlt és jelen a lélek vásznán
egyetlen film, közös világ.

Fogózz az emlékekbe bátran
Temesvár több, mint utca és tér,
múltadból varázsolt valóság,
amely a sírig elkisér.

(Nu lasa amintirile sa-ti scape
Timisoara-i mai mult decat o strada si-o piata,
din trecutul tau o realitate de vraja,
care pana la mormant te va insoti.)

* Traducerea strofelor 1 si 2 facuta de Getta Neumann
De la Istvan Miskovits